

Thân tßng nhßng chàng trai Phi Công Trßc Thăng cßa Qußn Lßc Vßt Nam Cßng Hßa.

NGUY&#N KH&#P N&#I

Thßa nhß, tôi hßc ß Đà Lßt. Ba tôi gßc nhß gißo tß thßi Phßp, nßn ngoßi vißc hßc ß trßng, anh em tôi cßn phßi hßc thßm vß Phßp vßn do ba tôi ßch thßn dßy. Hßc ßußc bao nhißu chß tôi cßng khßng bißt nßa, nhßng ßu ba tôi dßy kß nhßt lß cßch phßt âßm: Phßi ß c cho ßng gißng Phßp, khßng thßi sß bß nghe ba tôi la mßng ngay lßp tßc.

Tßng lai cßa mßt cßu hßc sinh tß nhß nhß tôi sß ra sao? Tôi vßn cßn mß hß lßm. Thßnh thoßng ß c theo chú tôi vào bßnh vißn, nhßn nhßng vß bßc sĩ ß đi tßi ß lui chßn bßnh cho bßnh nhßn, nhßn khu chß ß i ßy nhßng ngß i chß khßm bßnh, tôi chß mußn trß thßnh mßt bßc sĩ ngay lßp tßc ß trß bßnh cho hß. Nhßt lß khi ß c xem nhßng ß n phim quay cßnh mß xß, tôi cß thß xem ß xem lßi nhißu lßn, ß nhßn cho rß làm thß nào mà ngß i bßc sĩ ßng con dao nhß cßt ß nhßng vßng thßt hß thßi ß cßu mßt mßng ngß i.

Nhßng tôi cßng lßi cß mßt gißc mß khßc nßa: Bay bßng trßn nßn trßi xanh.

Tôi thích làm phi công ß ß c cß i mßy lßt tß giß . Nhßng rßt tißc lß ß Đà Lßt, hißm khi mà tôi ß c thßy mßt chißc máy. Mßi lßn ß xem chißu bóng, xem phßn phim thßi sß quay cßnh các khu trßc cß lßn nhßo bßn phá mßc tiêu, hoßc các phi công trßc thăng lißu mßnh ßáp xußng trßn tuyßn ß quân, bßc thßng binh lß lòng tôi lßi rßn lßn nißm mß ß c ßu cß mang ßoi cßnh thép bay bßng trßn khßng gian ß i tß thù cßu nß c.

Nhßng, thßt lß ßng tißc, hai gißc mß kß trßn cßn quá xa vßi vßi tôi, vì lúc ß , tôi chß lß mßt cßu hßc sinh 16 tußi mà thôi.

Mß i sáu tußi, tôi chß a thß thßc hißn ß c nhßng ß c mß cß a tßng lai, nhßng tôi lßi cß thß thßc hißn ß c mßt công vißc ß n gißn mà tôi chß c rßng, trßn thß gißi, hàng trißu trißu các hßc sinh cßng tußi vßi tôi ß làm và ßng làm:

Yêu!

ß i vßi lßa tußi 16, tình yêu lß mßt cái gì mßi mß, ßam mê và . . . chßng ra ßu vào ßu cß.

Bßi vì, tôi . . . ßu cß bißt yêu lß cái gì ßu?

Mßt bußi tan trßng vß, mßy ß a bßn rß tôi rß ngang qua trßng Bßi Thß xuân . . . cho bißt, thßt sß lß ßng nhßng cô nß sinh vßi áo dài trßng ßng thßt tha trßn ßng. Cô nào cßng mßt tay ôm cßp tay giß nón hoßc giß vßt áo dài cho nó khßi bay, tôi thßy khßng cßn vß ßp, duyên ßng nào cß thß ßng bßng.

Trong s nh ng bóng tr ng th t tha đó, tôi đã đ ý t i m t cô có dáng vóc th t là trang nhã v i g ng m t th t xinh t i. Cái áo dài n sinh cô m c trên ngu i cũng ch là cái áo dài tr ng mà nh ng cô khác đang m c, nh ng nó l i th t là h p v i dáng v d u dàng c a cô, làm cho cô có v gì sang trọng, đài các . . . Tôi c đ ng b t đ ng nh v y mà nhìn cô đang nh nhàng bu c đi. Đ n khi tôi ch t t nh đ b c theo thì m t chiếc xe h i m u đen đã tr t i, c a sau m ra và cô khoan thai b c vào trong xe đóng c a l i. Chiếc xe r ga ch y th ng, đ l i m t làn khói xăng và th ng tôi đ ng l ng trông theo.

Ngày hôm sau, tan tr ng v , không đ i ai r c , tôi cũng đã hăm h xách c p táp đi v phía tr ng h c ngày hôm qua đ ng m ng i đ p áo tr ng. Hôm nay tôi cũng ch ng làm gì h n ngày hôm qua, nghĩa là cũng đ ng th n m t ra mà ng m cô nàng áo tr ng.

Hàn M c T khi t cô gái m c áo dài tr ng, đã vi t:

“Áo em tr ng quá, nhìn không ra”

Nh ng tôi thì nhìn ra cô li n, vì cái v đài các sang tr ng c a cô, và cu i cùng là đ ng ng i khói xăng r i hân hoan ra v .

Tôi đ ý đ n cô, nh ng không bi t cô có đ ý gì t i tôi, ho c gi có th y tôi đ ng nhìn cô say mê hay không? Nh ng tôi c cho là cô có nhìn th y tôi và c m đ ng khi th y tôi đ ng nhìn cô và ng i khói xăng. Tôi b t đ u ng m vu t đ u tóc và qu n áo c a tôi. Ngày nào tôi cũng m c đ ng ph c, nh ng tôi cũng ráng i k l ng đ m c khi đ ng nhìn cô. Tuy v y, tôi v n th y tôi có cái gì ng ng trong đó, ch không đ c sang tr ng nh cô.

Ch tôi, có l n nhìn th y tôi đ ng soi g ng ch i đ u r i t mình m m c i, thì ch y ra . . . mách m :

“M i, th ng Dũng nó b t đ u ch i chu t r i đó, ch c là nó . . . có b r i đ y, m i!”

M nhìn tôi c i, làm tôi m c c quá, nh ng l n sau, mu n làm đ p, tôi ph i nhìn tr c nhìn sau, không có ai thì m i dám ch i cái tóc, vu t l i áo qu n.

C tu n l sau, đã có m t l n, tr c khi cô gái b c lên xe, cô quay l i nhìn tôi th t nhanh r i m m c i. N c i c a cô làm cho g ng m t xinh t i c a cô càng thêm đ p, càng thêm xinh, càng làm cho tôi mê m t. i nào ng c cũng n m chiêm bao th y cô c i v i tôi.

Đáng ti c thay, đ c vài tháng sau thì ba tôi đ c thuyên chuy n v Đà N ng. Đ ng nhiên là tôi ph i khăn gói đi theo r i! Ngày cu i cùng, tôi đ ng nhìn cô gái, ch mu n ch y l i nói v i cô là ngày mai tôi s không còn đ c ng m cô n a, vì gia đình tôi ph i đ n đi Đà N ng. Nh ng tôi không có can đ m đó, h n n a, cô có bi t tôi là ai đâu mà nói? Ph i chi tôi đ c quen v i cô!

Tr ng Phan Chu Trinh quá l n so v i tr ng h c Đà L t c a tôi, bu i đ u đi h c, nhìn nh ng cô gái m c áo dài tr ng, tôi l i nh l i ng i đ p áo tr ng c a tôi h i còn Đà L t. Tôi ch a h đ c h n h nói chuy n v i cô, h i tên cô, nên dù là có nh đ n ng i đ p áo tr ng c a tôi, tôi cũng không bi t ph i nh cô nh th nào?

Đà N ng l i là trung tâm c a nh ng lo i máy bay c c a dân s l n quân s. M i l n đi h c, tôi có đ p nhìn t n m t hàng đoàn nh ng phi c ph n l c, khu tr c, nh ng tr c thẳng . . . c a không l c Hoa K cũng nh c a không l c Vi t Nam C ng Hòa đang l t nhanh trên phi đ o ho c l n nhào trên không. Ánh n ng chi u vào thân máy bay g n đ y nh ng bom đ n sáng loáng c không gian, mà lòng tôi xem ch ng nh cũng đang l n nhào theo chi c máy bay. Tôi nh th m trong b ng:

“Th nào tôi cũng có đ p bay b ng trên không gian”.

Thi đ u Tú Tài l r i, ba tôi cho c nhà v Sài Gòn thăm bác tôi, nhân ti n cho tôi bi t thành ph và s a so n cho tôi khi h c h t l p 12 s h c đ i h c đ y.

Tr v Đà N ng, ngày đ u tiên nh p tr ng, v n nh ng khuôn m t cũ, v n nh ng tà áo tr ng ngày x a, nh ng tôi v n không quên đ c ng i đ p Đà L t c a tôi ngày nào. B t ch t, m t bóng dáng quen thu c đi ngang qua tôi, dáng th t tha, dài các. Tôi v n vàng đ ng đ y nhìn:

Ngồi viết cớ a tôi - Khi lính biệt yêu

Tác Giả: Nguyễn Kh&#p N&#i

Thứ Tư, 29 Tháng 4 Năm 2009 13:23

Đúng rồi, đúng là ngồi để năm xưa cớ a tôi rồi.

Cô gái cũng nhìn thấy tôi, chắc là cô còn nhớ tôi... thấy không đáng cho cô mỗi khi tan trường ngồi đợi ngồi khỏi xe, nên tôi thấy rõ cô mỗi mớ i với tôi.

Mong quá, tôi buồn mi&#ng:

-Chào... chào cô...

Ngoài sân trường ngồi cớ a tôi, cô gái mỗi mớ i thật duyên dáng, trông i tôi:

- Gia đình cớ a Thùy Trang mỗi d&#n t&# Đà Lạt v&# đây, nên xin vào học ở trường này. Hình như tôi đã có gặp anh rồi, cũng ở Đà Lạt, phải không?

Đúng rồi! Cô có nhớ ra tôi rồi! Hai người dân Đà Lạt gặp nhau là đáng có chuyện nói rồi, huống chi tôi đã từng... trường cây si ở trường Bùi Thị Xuân.

Thật là chúng tôi quen nhau. Đến bây giờ tôi mỗi để cớ biệt tên cớ a cô:

Thùy Trang, Tôn Nữ Thùy Trang!

Nhìn thấy cô là đã thấy dài các, sang trường rồi, nghe cô xưng tên, tôi i càng cảm thấy cô quý phái, sang trọng hơn nữa. Hàng nhà Vua có khác, không giống lông thì cũng giống cánh, chắc vì thế, nên cái dáng cớ a cô mỗi sang trường quý phái như vậy! Chắc là cha mẹ Thùy Trang, khi sinh ra cô, đã thấy trước cớ nét đẹp cớ a cô, nên mỗi để cho cô cái tên như vậy.

Ngôi i Vi t c a tôi - Khi lính bi t yêu

Tác Giả: Nguy n Kh p N i

Thứ Tư, 29 Tháng 4 Năm 2009 13:23

M t n, r Thùy Trang đi ch i, chúng tôi nói cho nhau nghe v c m ng t ng lai. Hai đ a cùng có ý nghĩ s ch n h c Y Khoa. Nh ng tôi i thêm vào m t đ tài n a: Ngoài vi c mu n h c y, tôi i còn mu n tr thành phi công n a.

Thùy Trang reo lên:

-Thùy Trang cũng thích tr thành phi công n a!

R i cô x m t xu ng:

-Nh ng mà lính mình đâu có tuy n phi công con gái đâu!

Tôi li u m ng tr i:

-Đ Dững đi làm phi công, r i Dững v . . . k i cho Thùy Trang nghe.

Hai đ a cùng c i.

Nói thì nói v y, ch không d g i mà tôi có th thay đ i ý đ nh c a cha m tôi.

Ngày tháng qua đi, hai đ a chúng tôi đ u thi đ u Tú Tài II và c hai đ a chúng tôi h n s g p i nhau Đ i H c Sài Gòn đ ghi danh h c Đ B Y Khoa.

Tình hình chi n cu c Mi n Nam càng ngày càng tr nên nóng b ng. B n bè tôi đã có vài đ a tình nguy n nh p ngũ. M t bu i ngh tr a, tôi và Thùy Trang ng i ăn v i nhau, hôm nay ch có hai đ a, không có b n bè chung quanh.

Tôi im l ng m t lúc r i nói v i Thùy Trang:

-Thùy Trang, Dũng . . . n p đ n xin gia nh p Không Quân r i!

Thùy Trang nhìn tôi ng c nhiên:

-Dũng thích h c y khoa l m mà, sao đang h c l i b ngang?

Tôi gi i thích v i Thùy Trang, cũng nh đã ng i nói chu n v i ba m tôi:

“N c mình đang trong th i chi n, đ ng nào cũng ph i đi lính, thà đi th lính nào mà mình thích, còn h n mai m t ph i ch n đ n v mà mình không a!

Đ i trai, s ng hùng s ng m nh, thích h n”.

V i cha m tôi, tôi nói thêm:

“Con cũng mu n ti p t c h c hành l m, nh ng ba m hãy cho con ch n cu c đ i binh nghi p đi. Mai m t, n u có d p, con s tr l i h c y khoa.”

Riêng v i Thùy Trang, tôi nói thêm:

“Thùy Trang thích không quân, tr c đây, Dũng có h a là đ Dũng làm phi công cho, r i Dũng v nhà k l i cho Thùy Trang nh ng vui bu n c a đ i phi công. Còn Dũng thích y khoa, thì hãy

đ Thùy Trang làm bác sĩ dùm, rồi khi nào gặp nhau, kể cho Dũng nghe cuộc đời làm bác sĩ, thì cũng đời vui rồi.”

Mãn khóa không quân, tôi trở về Sài Gòn mới Thùy Trang đi dạo phố. Thùy Trang mặc cái áo dài màu xanh da trời, thật là hợp với bộ quân phục xanh đậm tôi đang mặc trên người. Tôi ngắm Thùy Trang: Cô vẫn có vẻ kiêu sa, đài các làm sao vậy, còn tôi thì, đời ẩu nhiên, tôi vẫn... không thể không hát chế. Mai mốt đây, Thùy Trang sẽ trở thành bác sĩ, còn mình, mình sẽ là gì? Phi Công là cái chức rồi, nhưng mà phải là thật có tầm cỡ nào đó, thì mới xứng đáng với Thùy Trang chứ!

Trước khi ra về, tôi nắm tay Thùy Trang, muốt nói:

“Anh yêu em”

Nhưng cảm thấy ngại ngại, nên thôi thôi. Hình như Thùy Trang cũng đang chờ đợi câu nói của tôi.

Tôi bay trực thăng. Cuộc đời người phi công trực thăng thật là gian khổ và đầy những nguy nan. Người lính bộ binh bộ gì cũng có đời sống chung quanh, còn tôi, tôi chỉ có một mình trên đời.

Người lính biệt yêu liên tục cùng chiếc máy bay, nhưng lại quá xa đời mà tâm sự với nhau. Hôm thì tôi lo chuyện đời quân, hôm thì chờ đợi tiếp tế cho những chiến hữu tôi đến hẹn hò lánh họ đang ở trong khu vực giao tranh. Mỗi lần tôi tới với họ, là đem thêm cho họ nguồn sinh lực. Hôm nào, tôi cũng mừng vì đã cùng nhau tham dự vào cuộc chiến chiến công. Tôi còn đời thân vui tính, phi vụ nào cũng tình nguyện, trở về quân nào cũng nhào vô. Gặp bạn VC là tôi lái vòng vòng, tha hồ cho người lính biệt yêu đời liên tục tiêu diệt bọn chúng cho tới khi hết đời mới thôi. Cũng như thế mà tôi lên lon mau lẹ, huy chương cũng bôn lẹ. Những người lính trở về lâu năm, thì họ hay nói, gót giày “Sô” của họ đã in trên khắp các nẻo đường bôn vùng chiến thuật, thì chúng tôi cũng có thể nói, cánh bay của chúng tôi đã in trên khắp bôn vùng mây chiến thuật. Lính Biệt Động Quân xung phong như thế nào thì đám trực thăng chúng tôi cũng lên nhào, cũng lên chong chóng mà bay tới chiến trường. Có nhiều bài hát ca tụng đời phi công lẹ, nào là mây tím giăng ngang, nào là tinh cầu bay, nào khăn đỏ chính em đan... những đám trực thăng chúng tôi đâu có thấy gì đâu ngoài những đời bôn ngang bôn đời của các

kh u súng phòng không, nh ng l i khi còn khi m t c a nh ng đ n v đang trông ch mình đ i đ t, nh ng im l ng ghé g m c a toán lính biệt kích mà lát n a đây, h s nh y xu ng m t vùng biên gi i xa xăm và ngày v thì còn . . . tùy theo tình th . L n vài vòng là ru t gan ch y đầu cũng không biệt, nói chi t i cái khăn bay quàng cho m. B c ra kh i tr c thẳng, r cái bàn t a m i biệt là nó còn hay m t. Đ a vào th bay c a tr c thẳng, có m t câu văn t ng i phi công tr c thẳng mà ai đó đã nói l i cho tôi:

“Phi công tr c thẳng, khi . . . lên, thì lên r t th ng, khi xu ng, thì l i . . . xu ng r t t t ”

Câu văn t chân này, không biệt trong đám anh em chúng tôi hay ai đ t ra mà có v . . . phàm t c quá, nh ng l i . . . hay quá. Tôi không biệt cái chuy n lên th ng xu ng t t này có đúng trong m i tr ng h p hay không? Nh ng có m t đi u ch c ch n là, anh phi công tr c thẳng nào cũng biệt t i câu ví von này, và ai cũng thích câu văn t chân này h t.

M t l n v phép, t i b nh vi n đón Thùy Trang, tôi th y có m y ng i bác sĩ m c đ không quân, lon lá sáng ng i, đeo huy hi u con r n qu n quanh chén thu c trên ng c áo, làm tôi cũng thèm mu n đ c nh h và đâm ra ghen t c v i h . Nh ng khi Thùy Trang nhìn th y tôi, r i rít v y g i và hãnh di n gi i thi u tôi là phi công tr c thẳng v i nh ng ng i b n c a cô, thì tôi không nh ng h t c ghen t c mà còn c m th y hãnh di n là đàng khác n a. Sau đó, cô xin chào t giã h ng ng i b n bác sĩ đó đ đi ch i v i tôi.

Tr c khi đ n g p Thùy Trang, tôi đã t nh là s ph i nói rõ tình yêu c a tôi đ i v i Thùy Trang, nh ng t i khi mu n nói ra, tôi l i c m th y ng i ngùng. Thùy Trang thùy m , đoan trang quá, kiêu sang quá, không biệt cô đã . . . biệt yêu là gì ch a mà tôi nói yêu cô? L khi tôi nói ra r i, Thùy Trang l i t ch i tình yêu c a tôi thì sao? Mai m t đây, Thùy Trang s tr thành bác sĩ, còn tôi, tôi ch là m t sĩ quan phi hành, m t ng i lính bình th ng mà thôi! Tôi có . . . x ng v i Thùy Trang hay không?

Hay là c đ tình b n nh v y là đ c r i. Thùy Trang đâu có quen ai khác ngoài tôi đâu! Cô đã t ch i nh ng ng i quen khác đ đi ch i v i tôi, nh v y đã ch ng t Thùy Trang có c m tình v i tôi r i, đâu c n nói gì thêm n a!

Khi đ a Thùy Trang v nhà, có ng i nhà đông quá, tôi l i ng i ngùng, ch n m tay Thùy Trang xi t m nh, th t lâu, r i nói m t câu nói th a thãi, vô duyên:

“Thùy Trang ráng h&#c, mai m&#t tr&# thành bác sĩ . . . ch&# a b&#nh cho tôi”

Thùy Trang đ&# yên bàn tay cô trong tay tôi, ng&#&#c nhìn tôi v&#i tia m&#t mà tôi không bao gi&# quên đ&#&c.

Tr&# v&# Pleiku, tôi suy nghĩ thêm m&#t ngày n&#a, t&#c mình cho chính tôi: Ngay cái vi&#c x&#ng “Anh” v&#i Thùy Trang, tôi cũng không nói đ&#&c. Quen nhau t&# h&#i trung h&#c, tôi và Thùy Trang đã quen l&#i x&#ng hô b&#ng tên v&#i nhau r&#i. Nh&#ng bây gi&# tôi mu&#n đ&#i cách x&#ng hô “Anh, Em” cho nó có v&# tình t&#, v&#y mà tôi cũng đ&#i không xong, nói chỉ đ&#n chuy&#n t&# tình v&#i Thùy Trang. M&#t ng&#&i phi công hiện ngang nh&# v&#y, xung tr&#n tàn sát b&#n Việt C&#ng, vào sinh ra t&# biệt bao nhiêu l&#n, v&#y mà ch&# nói m&#t l&#i yêu đ&#ng cũng ng&#i ngừng không nói!

Tôi ng&#i vi&#t m&#t b&#c th&# cho Thùy Trang, nói v&#i cô r&#ng:

“Dũng đã yêu Thùy Trang, yêu nhi&#u l&#m! Yêu t&# lúc m&#i g&#p nhau &# Đà Lạt. Cu&#c đ&#i Dũng không th&# thi&#u Thùy Trang đ&#&c! Dũng thích ngh&# bay, nh&#ng m&#i khi tr&# v&#, Dũng mu&#n có Thùy Trang &# bên c&#nh, su&#t đ&#i.”.

Cu&#i th&#, tôi h&#n k&# ngh&# phép t&#i, s&# nói chuy&#n t&#&#ng lai v&#i nhau.

Tôi đâu dám g&#i th&# này v&# th&#ng nhà c&#a Thùy Trang, s&# ng&#&i nhà cô b&#t g&#p, tôi g&#i cho ch&# tôi, nh&# ch&# chuy&#n dùm đ&#n cho Thùy Trang, ch&#c ăn h&#n, vì hai ng&#&i cũng th&#&#ng g&#p nhau &# tr&#&#ng. Tôi vui v&# ch&# h&#i âm và nghĩ t&#i k&# ngh&# phép t&#i.

Tình hình mi&#n cao nguyên th&#t là xôi đ&#ng, phi đ&#i c&#a tôi xu&#t tr&#n đ&#u đ&#u, tôi bay h&#t ngày này qua ngày khác. Cu&#i cùng, T&#&#ng Phú ra l&#nh b&# phi tr&#&#ng Cù Hanh, di t&#n h&#t c&# v&# Nha Trang, làm anh em chúng tôi càng b&#n b&#u h&#n n&#a. Tr&#c thẳng đâu ra mà chuy&#n quân, vũ khí, đ&#n d&#&c? Đã v&#y, v&# con lính n&#a, ch&#ng ai lo cho h&#c.

Chúng tôi bay ch&# các toán lính đi, lúc tr&# v&#, th&#y n&#i nào có dân chúng đang b&#ng b&# d&#t d&#u nhau ch&#y là tôi xà xu&#ng b&#c đ&#&c bao nhiêu thì b&#c, ch&# v&# Tuy Hòa, Nha Trang. Có l&#n, tôi không th&# xu&#ng th&#p đ&#&c, ph&#i bay ch&#m ch&#m, th&# thang dây cho dân chúng leo lên. M&#t bà m&# c&# g&#ng đ&#a đ&#&c đ&#a con cho ng&#&i x&# th&# kéo lên máy bay. Kéo đ&#a nh&# đ&#&c r&#i, t&#i phiên bà m&# leo lên thì Việt C&#ng b&#n rất quá, tôi ph&#i bay nhanh h&#n m&#t chút,

ngô i m c g ng leo lên thang dây. Khi bà s a so n đ a tay ra cho ngu i x th đ i liên kéo lên thì bà ki t s c, r i xu ng đ t. Tôi không ch đ c n a, ph i bay đi. V a bay tôi v a khóc, th ng cho ng ô i m x u s .

V đ n Tuy Hòa, tôi đ c l nh bay v Nha Trang, nh ng sau đó l i đ i l nh, nói tôi bay t i tu t v Phan Rang ho c t i đâu thì t i, vì Nha Trang không có an ninh n a. Tôi đ thêm xăng, l y thêm đ n r i cùng ng ô i x th bay đi tìm n i nào có dân ch y lo n thì b c h theo m t th .

Đ nh m nh đã đ n! Chuy n bay này cũng là chuy n bay cu i cùng c a đ i tôi.

Đang khi tôi th thang giây b c lính và dân lên thì h a ti n c a Việt C ng b n t i trúng ngay thân t u. Tôi s máy bay r t n ch t dân đ i nên v i vàng bay đi th t nhanh. Nh ng bay không đ c bao xa thì tr c thẳng phát n . Đ ng tr ng phía du i, không có ai c , tôi ch t cũng không sao. Tôi ch t nghĩ đ n cha m , đ n Thùy Trang, không bi t cô đã nh n đ c th c a tôi hay ch a?

Khi tôi t nh d y thì chung quanh tr i t i đen nh m c, súng v n n , đ n v n bay. Mình m y chân tay tôi đau bu t, không bi t là mình còn s ng hay ch t n a. L n mò chung quanh ng ô i, may quá, kh u súng c a tôi v n còn đó. Tôi rút ra c m trên tay r i l i thi p đi.

Tr i h ng sáng, tôi c g ng tr i d y nhìn chung quanh: Chi c tr c thẳng cháy tan nát n m không xa ch tôi cho l m, ch c là khi n tung, tôi b b n ra kh i phòng lái nên m i còn s ng mà n m đây. C ng ô i tôi nhu m đ y máu, b p đùi ph i nh c nh i t n m ng, máu đen dính đ c k o l i. Tôi rút dao găm c t ng qu n c t v t th ng l i r i tìm m t nhánh cây ch ng làm g y b c đi, tay c m kh u súng s n sàng nh đ n. B t ch t, tôi nghe có ti ng g i nh :
“Đ i Úy, Đ i Úy Dũng”

Tôi x ng ng ô i, v i nhào xu ng đ t, chĩa súng ra phía có ti ng g i.

Thì ra, đó là ng ô i x th đ i liên c a tôi, tên Hùng, đang núp trong b i r m g n đó. Tôi bò t t l i ch anh ta, h i nh :

-Hùng có b gì không?

-Em b cháy nám m t h t tr n r i, tay chân d không lên, c đêm n m ch u tr n, không bi t Đ i úy có còn s ng hay ch t? G p i ông, em m ng quá!

Tôi nhìn kh p ng i Hùng, th y anh ta b cháy nám c ng i, tuy r t đau nh ng không đ n n i nguy hi m đ n tính m ng. Tôi tr n an nó, r i nói là ph i tìm đ ng v Nha Trang, r i sau đó m i đi Phan Rang.

Hùng b m môi nói v i tôi:

“Em đau l m, đi không n i đâu, nh ng i i đây thì ch t là cái ch c. Thôi thì ráng l t, tói đâu hay t i đó, Đ i Úy ráng giúp em, cho em đi chung nhe, nhà em xóm chài Nha Trang đó. Nhà em có ghe đánh cá, v t i đó em s nói ba em l y ghe đ a mình v Phan Rang trình di n.”

Đi chung thì ch c ch n là ph i đi chung r i, tôi đâu có th b ngu i b n cùng chi n đ u l i chi n tr ng đ c! C cùng nhau đi, đ a vào nhau mà t p t c chi n đ u, s có c h i s ng sót.

Ch ng có đ ăn th c u ng gì c , hai th y trò chúng tôi kéo nhau t ng b c theo dòng sông mà đi. Đ c vài ngày thì b p dùi tôi không còn ch y máu n a, nh ng v n ph i ch ng g y, còn Hùng thì không th y đ gì c , nh ng v t cháy m ng m lên, m i l n cây r ng đ ng ph i, c u ta kêu la đau đ n l m. M i đ a t i tôi ki m đ c m t kh u M16 phòng thân. Việt c ng đâu thì tôi ch a th y, nh ng đ i bác c a chúng b n theo n th t g n. Đi t i đâu tôi cũng th y xác ch t c a dân, c a lính. T th n v n còn l ng v ng chung quanh đây.

Đi mãi r i cũng ph i t i. V t i Nha Trang thì thành ph này đã b b n Việt c ng chi m đóng r i. Chúng tôi n m ch t i đêm khuya m i dám v xóm dân chài. Gia đình Hùng th t vui m ng khi th y đ a con còn s ng sót tr v , h đ u chúng tôi m y cái chòi sát b bi n đ đ ng th ng. N c bi n làm lành v t ph ng c a Hùng và vá l i v t th ng dùi c a tôi. Kh e m nh r i, chúng tôi bàn t i chuy n v Phan Rang trình di n. Tình hình ó ra sao, tôi cũng không rõ, ch bi t r ng lúc đó là cu i tháng T r i. Má c a Hùng ra ch mua đ khô cho hai th ng ch t lên ghe, bà tr v v i m t gói b và ng n tin nh sét đánh ngang tai:

“T ng Th ng D ng Văn Minh đ u hàng r i!”

Đ u hàng r i sao?

Tôi còn đang mu n tr v trình di n đ bay ti p c mà!

Cháy m t chi c tr c thăng thì có nh m nhò chi! Quân đ i v n còn ít nh t m t ng i phi công tr c thăng và m t ng i x th đ i liên đây mà!

Đ n v c a tôi bây gi ở đâu? Gia đình tôi, cha m anh em tôi ra sao r i? H còn s ng sót nh tôi không? Nh t là Thùy Trang, cô bây gi ra sao? Cô có nh n đ c b c th t tình c a tôi không? Cô có đ u c an toàn hay không?

Câu h i tôi đ t ra ch đ mà h i thôi, ch làm sao mà tôi có câu tr l i cho đ c! Bu i t i, tôi nghe lén đài phát thanh Hoa K và BBC, c hai đài đ u loan tin có hàng đoàn tr c thăng, t u h i quân, hàng ngàn ng i dùng ghe thuy n ch y ra bi n đông n i có H m đ i c a h i quân Hoa K ch đón h .

Ch đ i thêm m y ngày, lòng tôi nh l a đ t. Tôi quy t đ nh v i Hùng:

Ghe c a gia đình Hùng tuy nh , nh ng cũng th ng đi đánh cá ngoài kh i, c tu n m i v m t l n. T h i đi lính, Hùng không còn lái ghe n a, nh ng chúng tôi cũng c th th i v n. Đ ng nào cũng ch t, thà ch t bi n, dù sao cũng ch t t do, còn s ng h n là v Sài Gòn đ u hàng b n gi c C ng.

Hùng đ ng ý ra đi v i tôi, nh ng gia đình thì l i mu n anh ta quay tr v làm ngh đánh cá ti p.

Bu i t i ra đi, Hùng ôm bao th c ăn khô lên ghe, tôi h i Hùng:

“Hai cây súng M16 c a mình còn không, Hùng?”

Hùng ch t nh ra, h i h đi t i m t g p đá, moi cát l y ra cái túi, trong đ ng hai kh u M16, và nói v i tôi:

“Đúng r i đó, Đ i úy, đem theo cho ch c ăn!”

Theo ch ng trình đã đ nh, Hùng s đ a tôi đi ra t i h i ph n qu c t , khi g p t u h i quân, tôi leo lên đi, r i Hùng lái ghe tr v Nha Trang v i gia đình.

Đi mãi, ch ng th y h m đ i đâu c , toàn là bi n c mênh mông, tôi h i n n, vì Hùng ph i v v i gia đình, không th đi kh p chân tr i nh tôi. Nh ng Hùng v n c nói ch c nh b p:

“Em đã h a đ a Đ i úy đi, thì khi nào g p t u c a h m đ i, em m i quay v !”

Tôi suy nghĩ m t lúc r i móc con dao găm ra, ch vào cái đ a bàn nh g n chuôi dao, nói v i Hùng:

“Chú dám lái ghe . . . th ng t i H ng Kông ho c Phi Lu t Tân không? Tôi bi t h ng đi, ch s ghe không đ d u thôi!”

Hùng m nh d n:

“Dám ch , Đ i úy! Ghe mình ch y bi n mà, d u ch a c h m! Sóng th ng T , không ng i đâu! Đ ăn mình ăn nh n m t chút, v a đi v a b t thêm cá, không s đói!”

Th là hai th ng không quân b m môi . . . lái ghe (ch không bay tr c thẳng) đi tìm t do.

Đi được hai ngày thì v&#n r&#i đã t&#i: Máy b&# h&#! Chi&#c ghe c&# tr&#nh trên m&#t bi&#n, m&#c cho sóng gió d&#a đi t&#i đâu thì t&#i. Ba ngày, r&#i b&#n ngày, r&#i năm ngày, th&#c ăn n&#&c u&#ng đã c&#n. Chúng tôi dùng súng b&#n cá đ&# ăn, dùng m&#y t&#m b&#t nyl&#ng h&#ng n&#&c m&#a đ&# u&#ng.

T&#i khi ki&#t s&#c, hai ng&#&i lính n&#m x&#u trên ghe.

Khi chúng tôi không ăn được cá n&#a, thì s&# t&#i phiên cá ăn t&#i tôi.

Tôi nh&# t&#i Thùy Trang, nh&# lá th&# tôi g&#i, không bi&#t cô có nh&#n đ&#&c hay không? Nh&#n đ&#&c thì cũng ch&#ng ích gì. Tôi chìm d&#n . . .

Khi t&#nh d&#y, tôi nhìn chung quanh không ph&#i là bi&#n n&#a, mà là đ&#ng n&#m trên gi&#&ng. Nhìn xu&#ng ng&#&i, thì tôi không còn m&#c b&# đ&# bay n&#a, mà b&# . . . pyjama. Tôi g&#&ng ng&#i d&#y: Thì ra tôi đ&#ng &# trên m&#t chi&#c t&#u s&#t. Tôi nghĩ r&#ng mình đã đ&#&c t&#u c&#a h&#i quân c&#u, nên vui v&#ng&#i ch&#. Ch&# m&#t h&#i không th&#y bóng dáng ng&#&i lính h&#i quân nào c&#, tôi đ&#ng d&#y đ&#nh đi đ&#c theo hành lang t&#u tìm t&#i phòng chính. Đi đ&#&c vài b&#&c, tôi ch&#n chân đ&#ng x&#ng l&#i:

Tr&#&c m&#t tôi, không ph&#i là m&#t ng&#&i lính h&#i quân Vi&#t Nam, mà là m&#t ng&#&i đàn ông ngo&#i qu&#c tóc vàng. Lúc đ&#u, tôi t&#&ng anh ta là H&#i Quân M&#, nh&#ng nhìn k&#, anh không m&#c quân ph&#c tr&#ng, mà m&#c qu&#n Jean và áo thun, mang gi&#y đen. Tôi không hi&#u gì c&#, đ&#ng há mi&#ng tr&#n m&#t nhìn ng&#&i này. Anh ta cũng nhìn l&#i tôi, c&#&i vui v&# r&#i nói m&#t câu ti&#ng Pháp:

“Ông đã t&#nh r&#i à? M&#i ông theo tôi đi g&#p Thuy&#n Tr&#&ng”

Ông tóc vàng nói ti&#ng gì thì tôi ng&#i, ch&# ti&#ng Pháp thì tôi r&#nh quá r&#i. Tôi m&#ng quá, nói v&#i l&#i cảm &#n r&#i đi theo ông ta.

T&#i phòng khách th&#t là l&#n, tôi đ&#&c g&#p m&#t v&# thuy&#n tr&#&ng.

Ông thuy n tr ng m i tôi m t ly cà phê, r i cho bi t:

“Đây là m t t u buôn c a Th y Sĩ, chúng tôi đang trên đ ng v n c thì nhìn th y chi c ghe c a các ông đang b sóng nu c d p vui. Ban đ u, tôi t ng các anh là h i t c, vì có súng trên ghe, và hình nh c hai ng i đã ch t r i. Chúng tôi tính b đi không ti p c u, nh ng chi c ghe c a các ông c trôi l i g n t u c a tôi, nên tôi quy t đ nh cho m t toán th y th xu ng ghe đ xem xét cho k . Cũng may, h khám phá ra các ông còn th chút ít. H còn báo cho tôi bi t, quý ông là quân nhân, vì còn m c quân ph c, mang lon trên vai, và có đem theo c súng ng n l n súng dài. Tôi cho l nh đem quý ông lên t u săn sóc, thay qu n áo, truy n n c bi n cho đ n khi ph c h i s tính. Cho t i b a nay, ông đã ng vui ba ngày r i. Ng i b n đ ng hành v i ông đang n m phòng k bên, ch c cũng s p t nh r i đó”.

Tôi cảm n ông thuy n tru ng và th y th đoàn đã c u s ng chúng tôi, và cho ông bi t. tôi là phi công tr c thăng c a Không L c VNCH, mang c p b c Đ i Úy. Chính quy n VNCH c a chúng tôi đã đ u hàng VC, nh ng chúng tôi không th s ng v i VC đ c, do đó, tôi và ngu i b n đi ra bi n tìm t u h i quân M đ xin đi t n n chính tr .

Ông thuy n tr ng t gi i thi u tên là Joel và nói r ng ông r t ng c nhiên khi nghe tôi nói ti ng Pháp th t là trôi ch y, và r t đúng gi ng. Khi tôi trình b y là đã h c ti ng Pháp t nh , ông r t thích, nói r ng s giúp đ tôi trên bu c đ ng t n n, vì chúng tôi bây gi là ng i t n n ch không còn là lính n a.

Theo đúng lu t hàng h i qu c t , ông s đưa tôi và Hùng v Th y Sĩ và xin cho tôi tôi đ c l i đây n u chúng tôi mu n.

Đang nói chuy n thì m t ng i th y th khác đ n Hùng t i g p chúng tôi, vì anh ta v a m i t nh đ y và đang ki m tôi.

Tôi nói l i cho Hùng bi t là đã đ c m t t u buôn c a Th y Sĩ c u và h đang ch chúng tôi v nu c c a h đ làm th t c xin t n n. Tôi cũng nh c cho Hùng hay là, k t nay, tôi và Hùng s là ng i Việt Nam t n n, ch không còn là lính n a. Hùng nghe xong thì m ng, cảm n ông thuy n tr ng, nh ng khóc r òng, vì anh đã h a v i cha m là ch đ a tôi t i h i ph n thoi, r i

tr v . Bây gi đã ra t i đây r i, làm sao mà v ? Th là h t, Hùng s không còn d p g p l i cha m anh em n a. Chi c ghe tuy nh nh ng là ng n nuôi s ng c gia đình, nay không còn ghe n a, không bi t cha m anh làm cách nào đ sinh s ng đây?

Dân Th y Sĩ nói ti ng Pháp và ti ng Đ c. V đ n b n, ng i thuy n tr ng t b ng đ a chúng tôi đi trình di n B Di Trú làm th t c xin t n n. Nhân viên ph ng v n h i chúng tôi có mu n đi đ nh c m t qu c gia nào khác hay không? Tôi tr l i là Th y Sĩ đã c u s ng chúng tôi, chúng tôi cảm n và xin đ c t n n t i đây ch không có xin đi đâu khác. Cu i cùng, B Di Trú đ ng ý cho chúng tôi l i v i t cách t n n.

Ông Joel xin ban giám đ c c a hã cho chúng tôi làm vi c ngay t i công ty c a ông. Khi đã có vi c làm r i, ông l i m n dùm chúng tôi m t căn flat g n n i làm vi c. Tôi d y Hùng ti ng Pháp đ ng th i ráng h c thêm ti ng Đ c.

Giờng đ i c th mà trôi đi . . .

Tôi nghe đài VOA và BBC, bi t r ng đã có r t nhi u ng i Việt Nam b x ra đi tìm t do. Có ng i may m n đ c t i b n b t do, m t s không ít đã b đ m thuy n ch t trên bi n đông. Tôi c u tr i cho gia đình tôi và Thùy Trang cũng v t biên và đ c đ n m t qu c gia nào đó đ chúng tôi có d p g p l i nhau.

M t bu i t i Th Sáu, Hùng và tôi cùng gia đình ông Joel xum h p ăn u ng cu i tu n. Th y tôi bu n bu n ít nói, ông Joel kh i chuy n h i v gia đình c a tôi i Việt Nam và s h c c a tôi. Tôi k là đang h c đ b Y Khoa thì tình nguy n nh p ngũ, cu c đ i phi công c a tôi tính ra cũng g n m i năm. Bác sĩ và Phi công là hai ngh mà tôi a thích t th a nh . S đ ba tôi b t tôi h c ti ng Pháp là cũng có ý đ nh giúp tôi h c y khoa sau này, vì n c tôi, ngành y v n còn gi ng d y b ng ti ng Pháp.

Hôm sau, lúc cùng nhau đi b i công viên, ông Joel b t ch t h i tôi:

“Capitaine có mu n đi h c y khoa tr l i hay không?”

(Hùng v n g i tôi là Đ i úy, ông Joel và nh ng ng i quen bi t cũng g i tôi nh v y)
Tôi m ng quá, tr i i

“CÓ”

Ngay i p t c. Tôi đã làm phi công r i, ch còn ngh y khoa là ch a làm mà thôi.
Ông Joel đ a tôi t i tr ng đ i h c y khoa đ n p đ n xin h c. Tôi qua m t k thi, r i đ c m i
ph ng v n gi ng nh nh ng sinh viên khác, ch có đ i u đ c bi t là h x p tôi vào thành ph n
dân Vi t t n n, c n giúp đ , do đó, tu i tác c a tôi không thành v n đ . Tôi đ c ph ng v n
liên ti p b i nhi u giáo s và may m n thay, tôi đ c ch p nh n cho h c.

Th là niên h c năm sau, tôi đã hiên ngang xách túi đi h c i tr ng Y khoa Th y Đ i n.
Trong th i gian đi h c, tôi nh h i H ng Th p T tìm giúp tin t c c a gia đình. May m n thay,
cha m tôi cũng đã tìm đ ng đ a gia đình v t biên, c nhà hi n đ nh c i Úc. Ba tôi vi t th
cho hay:

“Khi máy bay c a con b r t và cháy, phi đoàn có cho máy bay khác đi ti p c u nh ng không
tìm th y con, nên đã báo tin cho cha m hay là con đã m t tích. Qua t i tháng 5, v n không
th y con tr v , c nhà nghĩ r ng con đã t tr n, nên đã i p bàn th cho con r i. Nh ng b n
n m vùng v n c canh phòng gia đình mình, cho r ng cha m đã đ u con tr n lánh đâu đó,
không ch u ra đ u thú đ đi h c t p.”

Ch c a tôi i theo ch ng đ nh c i bên M , tôi vi t th h i ch : “Có nh n đ c cái th tôi g i
tr c khi b t i n n hay không?” Ch vi t th tr i tôi:

“Ch có nh n đ c th c a em, nh ch chuy n th cho Thùy Trang, ch có chuy n r i. Hôm
sau, Thùy Trang đ n nhà tìm ch , nói chuy n quanh co m t h i, cô m i nói cho ch hay r ng,
em vi t th nói yêu cô và tính k phép t i s bàn chuy n đám c i. Cô m ng i m, nói là đã ch
em m i t lâu r i, nay em m i ch u nói. Khác v i nh ng i n g p g tr c, lúc nào cô cũng ăn
nói t t n, i n này cô vui quá, nói th t nhi u v em. Lúc ra v , cô còn nói v i ch xin đ c chào
ba m mình r i m i đi v , và khoe v i ch , cô v t i nhà s vi t th tr i cho em ngay, nói r ng
cô r t vui s ng đ c làm v c a em.

M y ngày sau, cô g p ch , vui v cho ch hay, cô đã nói chuy n v i ba m c a cô v l i xin h i c i c a em. Ba m cô m ng l m, cùng ch em v đ bàn chuy n c i xin.

Khi nghe tin Nha Trang th t th , ngày nào Thùy Trang cũng g p ch đ h i thăm tin t c của em. T i khi nh n đ c tin x u c a em, ch t i nhà cho Thùy Trang hay, cô khóc mu n x u. Ba m cô nghe ti ng khóc c a cô, v i b c ra h i thăm ch , nghe đ c tin em m t tích, hai ông bà cũng bu n quá, nh ng ráng ng i an i Thùy Trang, nói r ng hãy ch m t th i gian, th nào em cũng tr v . Ch ng i m t lúc r i cáo t ra v , h a r ng n u có tin c a em, s cho cô bi t li n.

T đó cho t i khi Sài Gòn th t th , gia đình mình ch y t tán lo tìm đ ng v t biên, ch không còn tin t c gì c a cô n a.”

Tôi m ng vì đ c tin gia đình nh ng l i bu n vì m t tin c a Thùy Trang. Năm 75, cô đang h c năm cu i cùng, không bi t b n chúng có cho cô ti p t c h c hay là đ i c nhà cô đi kinh t m i r i? H i H ng Th p T cũng không ki m đ c cô: M t là Thùy Trang còn i Việt Nam, hai là cô đã v t biên nh ng không thành công.

Tôi vui đ u vào chuy n h c hành đ tìm quên lãng.

Sau b y năm dùi mà kinh s , tôi đã nghi m nhiên tr thành m t Bác Sĩ c a nu c Th y Sĩ. Bu i l i lãnh b ng c a tôi, ch có gia đình ông Joel, ân nhân c a tôi và Hùng, đi d . Cha m tôi xa quá, và đã quá già đ lên máy bay. Còn Thùy Trang thì v n bi n bi t i khung tr i xa th m nào đó:

“C m t tr i yêu, bao gi tr l i?
Ôi ta xa nhau t ng ch ng nh đã ,
Ôi ta yêu nhau đ lòng c ng ,
Tình b t phân ly, tình v n nh m . . .
(M i năm tình cũ, Tr n Qu ng Nam)

Hùng đã l y v Th y Đi n và có hai đ a con r i. V nó tên Lena, là con gái c a ng i b n c a ông Joel. Lena đang d y ti ng Pháp cho nó. Hai đ a d y nhau h c hành ra sao? Hùng nói đ c ti ng Pháp t i c nào r i, tôi không bi t, ch bi t r ng, m y tháng sau, Lena và Hùng m i c nhà t i ăn t i, b t ng cùng tuyên b là s làm đám c i v i nhau. Hùng có ngh s a máy t u,

nh tôi ch ti ng Pháp lúc đ u, r i v nó d y ti p theo, r i cũng ch u khó h c một khóa s a máy đ tr thành th máy chính th c r i. V nó làm Y tá cùng b nh v i tôi.

Tôi v n nh t i Thùy Trang, nên ch ng nghĩ gì t i chuy n l y v . M i năm cách bi t, không bi t ng i đ p kiêu sa c a tôi nay ở đâu? Cô nghe tin tôi tr n, ch c là đã đi l y ch ng khác r i, ch ng i đó mà ch đ i tôi làm chi!

Trong hai c mu n c a đ i tôi: Làm Phi Công và làm Bác Sĩ, tôi đã đ c to i nguy n r i. Ch còn vi c l y Thùy Trang thì tôi không có cách nào th c hi n đ c. Nhìn l i tu i đ i, tôi b y gi cũng đã g n b n mu i r i! Ch ng bi t làm gì, tôi l i đâm đ u h c ti p chuyên khoa. Lena cũng đem vài cô b n gái v nhà gi i thi u cho tôi, và tôi cũng ráng làm quen đ c v i m t cô, nh ng r i cu i cùng, cũng ch ng đi t i đâu c , đành xa nhau. . .

Mùa Hè năm 2006, tôi mua vé máy bay qua Úc thăm gia đình. Cha m anh em m ng r ra đón tôi, m t ng i t cối ch t tr v . Chuy n trò hàn huyên nói c tu n l không h t. Cha m tôi h i l y v cho mau, tôi c i tr :

“Con đã quá năm mu i r i, v con làm gì n a!”

Còn hai ngày n a thì tôi ph i tr v Th y Sĩ. Đ a em gái k tôi, tên Minh, lái xe đ a tôi đi thăm các thành ph có ng i Vi t đ nh c : Ch a bao gi tôi th y ng i Vi t đông nh v y! Thành ph Richmond toàn ng i Vi t , nh ng nhà hàng ăn thì l i toàn là Tây ng i ăn. Bánh mì th t ngu i c a ng i Vi t làm ngon không thua gì bánh mì ở bên Pháp, tôi theo Minh đ ng x p hàng mua bánh mì.

B t ch t, tôi th y m t dáng ng i đi trên l đ ng. Ng i này m c qu n tây và áo s mi cùng m u tr ng, dáng đi th t là nh nhàng, thanh nhã. Linh tính báo cho tôi m t đi u gì đó quan tr ng, tôi b x p hàng ch y theo ng i đàn bà, v t lên tr c vài b c r i quay m t l i nhìn. Tôi nhìn th t k . . .

Ng i đàn bà đã đ n tr c m t tôi . . . Tôi s ng s t, kêu lên nho nh :

“Thùy Trang?”

Ngũ i đàn bà ng ng m t lên nhìn tôi, b ng , đ nh b c tránh đi, nh ng r i i ch t đ ng i, nhìn tôi, nhìn th t lâu, c p m t m th t l n, mi ng há ra nh ng không nói m t i nào c . M t lúc sau, m i m p máy đôi môi:

“Dững . . . Dững . . .

Dững Không Quân . . . ph i không?

Tôi c l y i bình tĩnh, tr i:

“Dững . . . Dững đây, Thùy Trang !”

Thùy Trang ràn r a n c m t, hai tay rung h n lên, gi ng nói m t bình tĩnh:

“Dững . . . còn s ng hay sao?”

Minh đang cùng đ ng x p hàng mua bánh mì v i tôi, th y tôi v i vàng b ch y ra đ ng, không bi t có chuy n gì đã x y ra cho tôi, cũng v i vàng b x p hàng ch y theo tôi. T i n i, nó th y tôi đang m u máu đ m t ng i đàn bà cũng đang x t sùi n c m t, nó tr n m t nhìn tôi, ch ng hi u gì c !

Tôi n m tay Thùy Trang, gi i thi u v i Minh:

“Đây là Thùy Trang, ng i b n gái c a anh t h i còn i Vi t Nam. Cô nghe tin anh đã r i máy

bay, ch t t lâu r i, nay b t ng g p i.

Minh ú nhìn Thùy Trang, h i i tôi:

“Đây là Thùy Trang mà anh và gia đình mình th ng hay nh c t i đó h ?

H i đó em còn nh quá, ch a đ c g p m t ch ”

R i Minh mau m n ch vào m t nhà hàng k bên, nói v i chúng tôi:

“M i t t c vào nhà hàng nói chuy n”

N u không có Minh m i, ch c chúng tôi c đ ng mà nhìn nhau ngoài đ ng.

Vào nhà hàng, tôi k i cho Thùy Trang nghe t lúc tr c th ng c a tôi b b n cháy, tôi b v ng ra ngoài r i cùng v i ng i x th đ i liên v t thoát v Nha Trang và quy t đ nh v t biên, cu i cùng, b t ng đ c đ nh c Th y Đi n.

Thùy Trang k cho tôi nghe cu c đ i c a cô sau khi Sài Gòn th t th :

“Cha m đ a c nhà đi v t biên, nh ng Thùy Trang không đi, nói r ng mu n i ch D ũng, vì D ũng ch đ c báo cáo là m t tích th i, có th v n còn s ng. Gia đình v t biên không thành công, b b t tù, nhà b chúng nó i, Thùy Trang ph i đi nh nhà ng i cô, nh ng v n đ c cho ti p t c h c.

Năm sau, t t nghi p y khoa, Thùy Trang đ c đ a v làm bác sĩ m t b nh vi n m i n quê, chung v i m t ng i b n trai cùng i p, tên là Đ i. M c dù hoàn toàn không có tin t c gì c a D ũng, nh ng Thùy Trang cũng không quen ai và cũng ch ng mu n quen v i ai khác. Hai năm

sau, do gia đình thúc d c, Thùy Trang đ ng ý l y Đ i, m c dù không có nhi u tình c m v i anh ta cho l m. C hai gia đình cùng lo chuy n v t biên và đã may m n đ n đ c b n b t do , xin đ c đ nh c Úc. Hai v ch ng v a lo k sinh nhai v a xin h c l i đ đ c ch p nh n hành ngh bác sĩ tr l i. Thùy Trang hành ngh bác sĩ t đó t i nay.”

Minh th y c hai b t ng g p l i nhau, cũng bi t mình th a th i, nên l y lý do tr l i ti m bánh mì mua đem v cho cha m mà ch y tu t, cho Dũng và Thùy Trang có đ p tâm s v i nhau. Thùy Trang cho Dũng bi t, cô hi n có hai đ a con, c hai đã t t nghi p đ i h c và đi làm r i. Gia đình lúc sau không m y h nh phúc, nên ch ng cô đã đ n ra i riêng. Dũng cũng cho Thùy Trang bi t, có i chung v i m t cô b n gái ng i Th y Sĩ, nh ng sau đó không h p, nên c hai đã đ ng ý chia tay, cách đây cũng năm năm r i.

B t ch t, Dũng h i Thùy Trang:

“Thùy Trang có nh n đ c lá th Dũng g i vào kho ng tháng T 1975 hay không?”

Thùy Trang t i h n nét m t, nhìn Dũng tr l i:

“Thùy Trang có nh n đ c b c th đó c a Dũng, do ch c a Dũng đ a l i, và Thùy Trang cũng đã tr l i th ngay cho Dũng r i, nh ng ch c là Dũng không nh n đ c. Đ Thùy Trang nh c l i cho Dũng nghe: “Thùy Trang đ ng ý v i l i c u hôn c a Dũng và ch Dũng v phép l n sau s làm đám c i”. Nh b c th đó mà Thùy Trang đã ráng s ng, ráng ch đ i Dũng c m t th i gian dài h n ba năm tr i.

Tr c khi l y ch ng, Thùy Trang cũng đã k l i chuy n tình c a Dũng cho Đ i nghe, và cũng có đ a cho Đ i xem b c th c u hôn c a Dũng n a. Đó là k ni m c a ngu i đã m t tích mà Thùy Trang mu n đ c gi nó su t đ i. Khi v t biên, Thùy Trang cũng đã mang theo nó, và đ n bây gi v n còn gi nó. N u có đ p g p l i, Thùy Trang s mang theo cho Dũng th y!”

Dũng mu n nói ti p:

“Không c n đ c l i lá th đó, bây gi Dũng cũng có th nh c l i nh ng câu mà Dũng đã vi t cho Thùy Trang ngày x a”

Nh ng Dũng th y v n còn ch a bi t rõ hoàn c nh gia đình c a Thùy Trang, nên t m ng ng ý đ nh đó.

Minh đã tr l i v i túi bánh mì, c ba cùng nói chuy n th i s v i nhau m t lúc n a. Vì ngày m t là Dũng ph i tr v Th y Sĩ, nên Dũng đã xin phép m i Thùy Trang, n u có r nh, s cùng đi ăn tr a vào ngày mai đ hai ng i có đ p nói chuy n ti p. Đ tránh phi n ph c, dĩ nhiên s có c Minh cùng đi.

Sáng hôm sau, Minh lái xe đ a Dũng t i nhà hàng, nh ng ng i m t lúc, Minh thoát thác là có vi c c n ph i đi, nên đã l n m t, đ Dũng và Thùy Trang có đ p nói chuy n v i nhau. Bao nhiêu tâm s đ y v i t ngày Dũng m t tích, đã đ c c hai k l i cho nhau nghe. Nói chuy n v i nhau nhi u, Dũng và Thùy Trang m i th y r ng, hai ng i đã r t h p tình h p ý v i nhau. R t ti c là trong th i thanh xuân, hai ng i đã không có đ p s ng chung v i nhau. Tuy nhiên, bây gi cũng còn đ p đ n u hai ng i mu n ti p t c l i v i nhau. Đ n chi u t i, hai ng i m i chia tay nhau, Dũng h n khi v t i Th y Sĩ, s email cho Thùy Trang, vì hai ng i còn c n có th i gian đ gi i quy t nh ng v n đ c n ph i gi i quy t, và cũng đ suy nghĩ xem, mình mu n làm gì?

Hai gi đêm r i, Dũng v n còn ng i m t mình ngoài v n nhà c a Minh mà suy nghĩ v Thùy Trang. Th y Sĩ v i Úc, đ ng sá xa xôi, dĩ máy bay cũng m t h n m t ngày, h n n a, ngh Surgeon c a Dũng đâu ph i lúc nào cũng có gi r nh đ mà ngh phép! Dũng mu n gi i quy t câu chuy n tình tr c khi v Th y Sĩ.

Ph n Dũng, không có gia đình v con ràng bu c gì c , h n n a, Dũng v n còn yêu Thùy Trang nhi u l m, mu n đ n bù nh ng m t mát mà Dũng và Thùy Trang đã ph i gánh ch u su t h n hai ch c năm qua.

Nh ng còn ph n Thùy Trang thì sao? M c dù là đã ly thân, nh ng còn con còn cái, Thùy Trang có th tr l i v i ch ng b t c lúc nào. L y nhau có th là chuy n đ , nh ng i đâu bây gi ? N u Thùy Trang qua Th y Sĩ v i Dũng, cái b ng bác sĩ c a Thùy Trang r t khó mà có th xin hành ngh ti p t c khi mà Thùy Trang không h bi t nói ti ng Pháp, ti ng Đ c. M c dù Dũng bi t

ti ng Anh, nh ng xin hành ngh Surgeon tr i i Úc thì qu là khó. Dũng bi t có m t ng i b n cũng làm Surgeon Đ c, xin qua Úc , ph i đi làm GP i mi n quê ch không đ c hành ngh i các thành ph i n, nói chi đ n chuy n làm ngh chuyên khoa.

Th nh ng, tình yêu i là m t v n đ khác. Hãy g i đi n tho i cho Thùy Trang, dù là đã khuya i m r i, nh ng n u Thùy Trang còn th c, m i chuy n có th gi i quy t n th a.

Chuông đi n thoai reo vang. Th t không ng , Thùy Trang v n còn th c, và cũng đang . . . nghĩ t i m i tình x a. Dũng ng p ng ng:

-“Dũng bi t r ng đã quá khuya, nh ng Dũng mu n g p Thùy Trang đ nói chuy n ti p. Dũng có th . . . đ n g p Thùy Trang đ c không?”

-“Dũng đâu có xe đâu mà t i! Hay là Dũng cho đ a ch , Thùy Trang s t i v i Dũng”.
Khoảng n a ti ng sau, Thùy Trang t i n i, Dũng ch s n, đ a Thùy Trang th ng ra v n sau. X Úc r ng rãi, nhà nào cũng có v n sau th t r ng, tr ng đ th cây ăn trái và nh ng i ai hoa th t đ p. Hai ng i ng i trên gh xích đu bên d i dàn hoa thiên lý. Vài ng n n đã th p s n chung quanh m t cái bàn nh , cà phê cũng đã đ c pha.
Câu chuy n tình yêu i b t đ u. H nói t t c nh ng chuy n ch a nói và bây gi c n nói.

L n đ u tiên Dũng ôm Thùy Trang trong tay, Thùy Trang nép mình vào Dũng, không mu n nói gì h n n a. Hai ng i đã quy t đ nh s i y nhau, m i chuy n khác đ u là ti u ti t, s tính sau.

Dàn hoa thiên lý t a mùi th m th t là nh nhàng, tuy t di u.

Thùy Trang ng c m t h i Dũng:

“Trong th Dũng g i cho Thùy Trang h i đó, Dũng mu n . . . x ng Anh và g i Thùy Trang là Em. Bây gi , Dũng . . . có mu n Thùy Trang g i Dũng b ng Anh, hay không?”

Dũng xi t ch t vòng tay ôm i y Thùy Trang, nói nh :

Ngôi i Vi t c a tôi - Khi lính bi t yêu

Tác Giả: Nguy n Kh p N i

Thứ Tư, 29 Tháng 4 Năm 2009 13:23

“ Em mu n g i anh nh th nào cũng đ c . . . ”

“ Ôi ta yêu nhau đ lòng c ng ,

Tình b t phân ly, tình v n nh m ”

NGUY N KH P N I

Ghi chú:

- Đây là câu chuy n tình, do m t ng i b n Không Quân k cho tôi nghe.
- Tên nhân v t và tên qu c gia đã đ c thay đ i.
- Hình nh l y trên internet, không ph i là hình c a nh ng cá nhân trong chuy n.
- H i k t cu c ch a đ c vi t, vì ng i lính . . . v n còn yêu.

“ L y ghe đi ra h i ph n qu c t , ch c ch n s g p h i quân c a M ho c c a VNCH. Tôi không th i l i v i b n Vi t C ng đ c ”.